

Aký bol náš rok 2008?

JANUÁR Kto vyriešil rébus z minuloročnej "zápisnice" tak už vie, že sme sa do roku 2008 prehupli s plným bruškom :-). A keby jedným - rovno s dvomi. Moja sestra Adka v 5. a ja v 3. mesiaci tehulkovstva. Paľko ako býva už uňho "dobrým" zvykom začal nový rok s chorôbkou a to hneď dvoma premiérami - mal prvú angínu v živote a po nej hneď

laryngitídu. Tá mala jednu "minivýhodu" a to, že (prepáč Paľko :-)) náš ukecaný pokladík bol 3 dni bez hlasu :-). V posteli mal zvonček zo stromčeka a hrali sme sa na "- Jean! - Áno, pane?" čo sa mu veľmi páčilo :-). Kolaudácia nášho bytu a teda aj sťahovanie sa stále odkladá...

FEBRUÁR Toto bol ťažký "doktorský" mesiac. Tominova Omama mala vážnu mozgovú príhodu a pobudla 7 týždňov v nemocnici. S Paľkom sme zas leteli na pohotovosť s ďalšou laryngitídou, potom podstúpil cystografiu bez anestézy (ako statočný rytier - spolu s dinosaurami sú to jeho obľúbení súputníci celým rokom). Plus milión iných jeho i mojich vyšetrení, kde sme sa o.i. dozvedeli, že náš drobček má v 16. týždni 144 gramov. Naše krstniatka Peťko a Dominika (bratove osvojené úžasné dvojčiky) oslávili 1 rok. Letí to, veď len "včera" ich Božie bociany doniesli do našej rodiny.

MAREC Cestovateľský mesiac: priletela moja sestra Adka s rodinkou z Londýna, Tominova sestra Katka s manželom šli pozrieť čo nové v Kambodži, Laose a Vietname a my reku nebudeme predsa sedieť len tak doma, tak sme šli skontrolovať aspoň sneh v Ludrovej. Paľko sa "vylopúchoval" na Maline Brde keď už na dolniakoch toho snehu nieto. My veľkí sme si telo i dušu občerstvili na pôstnej duchovnej obnove v kláštore palotínov v Hronskom Beňadiku, kde sme strávili 4 nezabudnuteľné dni. Vrelá vd'aka, páter Lucián!

APRÍL Posledné hektické prípravy pred sťahovaním a 12.4 je deň D! Sme úplne grogy. A aby to nebolo až také jednoduché, tak noc pred sťahovaním opäť fičíme s Paľkom na pohotovosť s ďalšou náhlou laryngitídou.... Mimochodom sme si overili ľudovú múdrosť, že "Lepšie je trikrát vyhorieť ako sa raz sťahovať". Bývali sme síce v 3-izbovom byte ale mali sme toľko vecí, že nám účtovali za sťahovanie 4-izbového :-). Vymenili sme teda 68 m² a lietadlový výhľad z 11. poschodia v Petržalke za 99 m² a prízemný pohľad na Billu v Dúbravke. Kolaudáciu sme spojili aj s prvou narodeninovou (resp. ešte krabicovo-narodeninovou) oslavou keďže Paľko oslávil 5 a Ninka (sestry Adky) 2 roky. Potom sme sa šli zregenerovať na pár dní do Ludrovej.

MÁJ Adka završila niekoľkotýždňové čakanie na pôrod po slovensky a 23. 5. sa im narodila zdravá krásna vlasatá Nelka (3350 g, 50 cm). Moja mamina sa v dobrom zdraví zaradila medzi čerstvé šesťdesiatničky. Paľkova najstaršia sesternica Terezka (Tominovho brata Andreja) oslávila 4 roky. A my pomaly ale isto vybaľujeme krabice, dorábame veci, vešiame obrázky a tak osídľujeme nové územia v byte. Ale ozaj len pomaly lebo drobčiatko (resp. drobčička :-)) v brušku a ujo doktor mi nariadili pokojový režim.

JÚN Mesiac kolaudačných návštev - napočítali sme ich 16, čiže stále bolo veselo. Tomi dokončieva projekt v Prahe a ja pomaly balím tašku do pôrodnice, periem tie ťuťuli-muťuli mňam ružové vecičky... S bruchom podobným veľrybe som absolvovala každoročné milé stretnutie Vanekovskej megarodiny v Levároch. Paľkovi sme kúpili prístroj na kontinuálne meranie glykémie. Funguje to tak, že senzor ma zavedený v zadku (je veľmi statočný pri jeho zavádzaní), naňho pripojený vysielateľ a za opaskom má prijímač s monitorom, na ktorom sa mu ukazuje aktuálna glykémia, šípkami či klesá alebo je na vzostupe... a kopec iných informácií. Senzor vydrží teoreticky 3 dni, nám prakticky asi 6 dní ale keďže je dosť drahý, Paľkovi ho zavádzame len keď má veľmi rozkolísané glykémie keď je chorý, alebo keď bude mať pár dní iný časový režim ako obvykle alebo keď má veľmi dopichané prsty od stáleho merania glykémii, tak aby si oddýchli. Vtedy mu totiž berieme krv len 2-3 krát denne na kalibráciu prístroja. Je to veľká pomoc najmä v noci na odbúranie stresu z hypoglykémii (alarm).

JÚL Začiatkom mesiaca odletela Adka s rozrastenou rodinkou nazad do Londýna (bývali 2,5 mesiaca u rodičov). Paľko sa konečne naučil bicyklovať - na novom veľkom bicykli. Naše ďalšie krstniatko Lujzička (Tominovho brata Andreja) oslávila 1 rok už ako chodiaca šikulka. Tominov ocko oslávil

75 rokov a veľmi ťažko sa vzdal šoférovania. A prihodila sa ešte jedna "maličkosť": v deň svojich narodenín **21.7.** šiel Tomi ako obvykle do roboty. No ešte sedel len v aute a už som mu volala, že máme preňho jeden špeciálny darček :-). Tak sa vrátil pre mňa domov a o 12.35 hod. sa nám narodila krásna zdravá **Johanka** (Tomi sa narodil o pol hodinku a pár rokov skôr :-). Naša princezná sa narodila "po cisársky" a mala 3480 g a 49 cm. Moja rekonvalescencia pár dní po pôrode bola mimoriadne "zaujímavá" nakoľko Paľko mal d'alšiu laryngitídu a ja som od neho ešte pred pôrodom čosi lapla. No a skúste kašľať, kýchať a sprepačením smrkať s rozpačným bruchom.... Kto to zažil aspoň po slepáku tak vie o čom hovorím.

AUGUST Všetci si zvykáme na rodinný život vo štvorici. Najťažšie asi je sklbiť Paľkov časovo prísne presný dia-režim dňa s Johankiným absolútne nepredvídateľným režimom bábätka. Ako nebol ani Paľko, ani Johi nie je dobrý spáč. Vzásade spáva asi 3-krát denne po 17 minút alebo raz denne 1,5 hodinky (česť občasným výnimkám). Podobná rôznorodosť sa vyskytuje aj v jej čase vstávania a zaspávania. Utešujeme sa tým, že to bývajú vraj veľmi inteligentné deti a že to raz skončí a budeme na to s láskou a nostalgiou spomínať, keď nám bude naša pubertálna dcérka papuľovať :-). Trošilinku lepšie začala spať po diagnostikovaní refluxu a zavedení príslušných opatrení a liečby ale ozaj len trošičku (z tých 17 to natiahla na 19 minút :-). Paľko si obhájlil pozíciu "vel'káča" aj tým, že si začal sám pichať inzulín (striekačkou - čo je náročnejšie ako inzul. perom).

SEPTEMBER 7. sept. sme "predplatili" Johanke vstupenku do nebeského kráľovstva a hneď po krste sme šli na 3 týždne do Ludrovej trochu prevetrať pl'úca po tých horúčavách. Rytier Paľko vyhral v 2-mesačnej súťaži v Katolíckych novinách výlet na Spišský hrad aj s programom, tak bol úplne nadšený. Veľmi sme sa potešili svadbe našej slovenskej kamarátky Lucie z Kalifornie, ktorú mala tu v Bratislave. Tominova Omama sa dožila požehnaných 95 rokov a sme veľmi radi, že je ešte tu medzi nami, jej stav je stabilizovaný.

OKTÓBER Paľko začal chodiť 1-krát v živote do škôlky. Síce len na 2 hodinky denne ale to stačilo aby o 3 dni zaľahol s laryngitídou. Po 2 týždňoch 2. pokus dopadol rovnako, tak doktori odporučili netrapiť jeho aj tak labilný imunitný systém. Možno skúsime na jar, lebo kolektív už veľmi potrebuje a budúci rok už ide aj tak do školy. Svadbu roka (vydávala sa moja zlatá spolužiačka z gympla Janka) sme absolvovali aj s Johankou a čuduj sa svete - vydržali sme do 2-hej hodiny rannej, čo je u nás teraz skoro ako zázrak keďže bývame večer úplne hotoví. Bola to mimoriadne pekná, radostná svadba. Ďalšia spoločenská udalosť bola 50-ka mojej tety Majky, ktorá ako dar od svojho originálneho muža a synov dostala zoskok padákom (po ktorom vraj vždy túžila :-). No a koncom mesiaca naši anjeli strážni mali čo robiť aby nám uchránili auto pred ukradnutím a skončilo to iba výmenou prederavených dverí.

NOVEMBER Spoločenstvo, do ktorého obaja chodíme už dáke to desaťročie (Tomi 3, ja skoro 2) oslávilo 40 rokov od jeho vzniku v roku 1968. Sme vd'ační zaň Bohu a jeho zakladateľom. Johanka prekročila 5,5 kg a oslávili sme to účasťou na d'alšej svadbe kamaráta Juraja (teda našej d'alšej, jeho prvej a poslednej :-). Inak Johi je veľmi zlatá, veľa sa smeje (najmä na Paľka), málo spí, veľa grcká, málo spí, veľa kaká... Je úžasné sledovať ako si s Paľkom deň čo deň vytvárajú bližší vzťah. Na vzťah k svojmu zákonitému v počiatkoch manželstva si asi živo zaspomínala moja mamina lebo jej "zničohonič" pulz vybehol na 160 a mala arytmie. Tak teraz papká rovnaké lieky ako môj tatko už 4 roky. Tomu sa povie "budú jedným telom"...

DECEMBER Veľmi sa tešíme na prvé Vianoce vo štvorici a v novom byte. Advent je ako keby prežívanie tehotenstva a čakanie na narodenie. Ak chceme prijať dieťaťko, chystáme kočík, postieľku, čítame knižky aby sme vedeli ako s drobčekom zaobchádzať, kupujeme mu čo treba, perieme perinky a vecičky a robíme aj kopec zbytočností (pre istotu :-)... Ako sa chystáme na narodenie Kráľa lásky a pokoja? Chceme ho prijať? Chceme aby sa cítil u nás príjemne? Potom môže robiť v našich životoch veľké veci. Ešte stále je čas... Držme si navzájom palce. Požehnané Vianoce!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Naša nová adresa je: rodina Vaneková, Saratovská 6C, 841 02 Bratislava.

Telefóny ostávajú: 02 / 623 16 757, 0911 103 956 (Tomi), 0902 286 414 (Moni)

Aj e-mail: tomi@vanek.sk, moni@vanek.sk